

Αριθμός Απόφασης: 104 /2013

ΤΟ
ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Βήλη Χρηστίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Παναγιώτα Συριοπούλου, Πρωτοδίκη, Γαβριέλα Καραμήτσου, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Κυριακή Παρουσιάδου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7-1-2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των ενάγοντων: 1) του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία « ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία « ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Χαράλαμπου Καραμανίδη.

Της εναγομένης:

του _____, η οποία δεν παραστάθηκε.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 2-2-2011 αγωγή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 292/30/2011, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο της 20-2-2012 και ύστερα από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εναγόντων ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά

όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως υπ' αριθ. 10.503Γ'/ 7-2-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Κατερίνης Ελευθέριου Μπουζούκη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και με κλήση προς συζήτηση για την αρχική δικάσιμο της 20-2-2012, οπότε και αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στην εναγόμενη κατά τις διατάξεις του άρθρου 130 παρ.1 ΚΠολΔ, δεν απαιτείται δε νέα κλήτευσή της για τη μετ' αναβολήν δικάσιμο, εφόσον η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση για όλους τους διαδίκους (άρθρα 226 παρ.4 ΚΠολΔ). Η τελευταία όμως, δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου και πρέπει, επομένως, να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 1, 2 του ΚΠολΔ.).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του νόμου 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ 1, 47 παρ 1 και 48 παρ 1 του νόμου 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες, που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το νόμο

2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στον δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠολΠρωτΑθ 3318/1998, ΔΕΕ 1999.403, Μ. Μαρίνο «Η προσβολή του δικαιώματος ΕλλΔνη 35.1441 επ. ιδίως 1445). Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από τον στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί αμοιβής αποφάινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του νόμου 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49 του νόμου 2121/1993) η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ' ημισείας, μεταξύ αφενός των μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους το ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (βλ. άρθρο 55 παρ 1 β, το οποίο βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της

ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται, είτε «τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου», είτε κατ' εξαίρεση υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα κατά το άρθρο 56 παρ 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό, ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής, ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ 3 του νόμου 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του νόμου 2054/1992 «κύρωση της διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961» ορίζεται, ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει γραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ 1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου

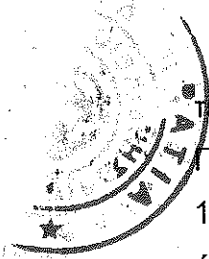

κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του πιο πάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση δημοσιεύθηκε επίσης και σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται, ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του, που κατατέθηκε στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει, ότι δεν θα εφαρμόσει, είτε το κριτήριο δημοσίευσης, είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία όμως αυτήν περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά την παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται, ότι εφόσον ένα φωνογράφημα, που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς, ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος, χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο, μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του νόμου 2054/1992 προκύπτει, ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον:

α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο

έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων, να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο και σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται, όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες πιο πάνω διατάξεις του νόμου 2054/1992 με σαφήνεια συνάγεται, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως πχ. η ΗΠΑ, το φωνογράφημα αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ 2 του νόμου 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου, στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ 2 του νόμου 2054/1992, προκύπτει, ότι στην περίπτωση της σύγχρονης διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των

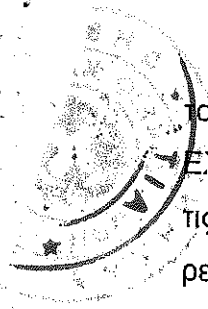
τελευταίων αμοιβών (βλ. ΠολΠρωτΚατερ 153/2008, ΠολΠρωτΑθ 815/2006, ΠολΠρωτΚοζ 135/2006, ΠολΠρωτΧαλκιδικής 111/2006 και ΠολΠρωτΔρ 13/2004, αδημοσίευτες στο νομικό τύπο). Τέλος, κατά τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 του ΑΚ, ο οφειλέτης ληξιπρόθεσμης παροχής γίνεται υπερήμερος, αν προηγήθηκε δικαστική ή εξώδικη όχληση του δανειστή, όταν δε πρόκειται για χρηματική οφειλή, ο δανειστής σε περίπτωση υπερημερίας του οφειλέτη έχει δικαίωμα να απαιτήσει τον τόκο υπερημερίας που ορίζεται από το νόμο ή με δικαιοπραξία, χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αποδείξει ζημία. Από τις εν λόγω διατάξεις προκύπτει, ότι ο οφειλέτης χρηματικής παροχής γίνεται υπερήμερος και εντεύθεν οφείλει στο δανειστή τον τόκο υπερημερίας που ορίζεται στο νόμο ή τη δικαιοπραξία, αν προηγήθηκε εκ μέρους του δανειστή δικαστική ή εξώδικη όχληση, που αποτελεί μονομερή και ανακοινωτέα σε άλλον δήλωση βουλήσεως, έχει ισχύ και παράγει τα αποτελέσματά της, μόνον εφόσον γίνει όπως την εννοεί και απαιτεί ο νόμος. Ειδικότερα, η όχληση πρέπει κατά το περιεχόμενό της να είναι ακριβής, ορισμένη, σαφής και καθαρή, δηλαδή να προκύπτει από αυτή κατά τρόπο αναμφίβολο, το είδος, το ποσό και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία της απαιτήσεως, επιπλέον δε να είναι απαλλαγμένη από αίρεση ή άλλο όρο και να απαιτεί ακριβώς την οφειλόμενη παροχή (βλ. ΑΠ 1511/2000, ΕΛΛΔνη 2001.1351, ΕφΑθ 8252/2004, ΕΛΛΔνη 2005.1732). Κατά δε το άρθρο 346 του ΑΚ ο οφειλέτης χρηματικής παροχής και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους, αφότου του επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος. Προϋπόθεση για την οφειλή νομίμων (δικονομικών) τόκων κατά το άρθρο αυτό (346 του ΑΚ) είναι το ληξιπρόθεσμο του χρηματικού χρέους. Ειδικότερα, επί διαπλαστικής αγωγής για τον οριστικό καθορισμό της οφειλόμενης από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου εύλογης αμοιβής στους προαναφερόμενους δικαιούχους του σχετικού συγγενικού δικαιώματος, πριν να προσδιοριστεί με την αντίστοιχη διαπλαστική απόφαση η οριστική αυτή αμοιβή, ο οφειλέτης - χρήστης των ως άνω υλικών φορέων, που διαφωνεί με το προτεινόμενο από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, μέσω του συνταχθέντος από αυτούς σχετικού αμοιολογίου, ποσό της εν λόγω αμοιβής, δεν γνωρίζει το ακριβές ύψος στο οποίο θα καθοριστεί αυτή, κατά τρόπο οριστικό από το δικαστήριο, αφού πριν τον οριστικό δικαστικό

προσδιορισμό του, το ύψος της είναι αόριστο, αβέβαιο και ανεκκαθάριστο. Συνεπώς, το χρέος της εύλογης αμοιβής, το οριστικό μέγεθος της οποίας προσδιορίζει, κατά τα προαναφερθέντα, το καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο, δικάζοντας κατά την τακτική διαδικασία, καθίσταται ορισμένο και απαιτητό από την τελεσιδικία της διαπλαστικής αυτής αποφάσεως που το προσδιορίζει και από την επίδοση της τελεσιδικής αυτής αποφάσεως, και όχι από το προγενέστερο χρονικό σημείο και έτσι, μόνον έκτοτε ο χρήστης των ως άνω υλικών φορέων οφείλει τόκους υπερημερίας ή ανάλογα δικονομικούς τόκους επί του ποσού της προσδιορισθείσας οριστικά εύλογης αμοιβής των δικαιούχων του σχετικού συγγενικού δικαιώματος, έστω και αν με την αγωγή περί του οριστικού καθορισμού της αμοιβής αυτής ενώνεται και καταψηφιστική αγωγή, με την οποία ζητείται η καταδίκη του χρήστη στην καταβολή τόκων επί του ποσού της επίμαχης αμοιβής από την επίδοση της αγωγής αυτής ή από προγενέστερο χρονικό σημείο (πρβλ ΑΠ 998/2006 ΕΔΠ 2007.147, ΑΠ 387/2002, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, βλ. και ΠολΠρωτΧαλκιδικής 106/2008, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο).

Με την υπό κρίση αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ.4 του Ν.2121/1993 και συγκεκριμένα ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), τα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, η κατάρτιση συμβάσεων με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, η είσπραξη και η διανομή μεταξύ των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους, καθώς και η λήψη από τους χρήστες κάθε πληροφορίας αναγκαίας για τον καθορισμό, την είσπραξη και την κατανομή των εισπραττομένων ποσών, ότι αυτοί συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και η εναγόμενη, η οποία διατηρεί επιχείρηση κέντρου διασκέδασης bar-club (μπαρ-κλαμπ), στο

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ
 Η
 ΕΙΣΠΡΑΞΗ

... με τον διακριτικό τίτλο «
... ΕΥΤΡΕΦΙΑ...» εμβαδού 200 τ.μ. περίπου, όπου σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας του, χρησιμοποιεί υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους, πλην όμως η τελευταία είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αγωγή ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των εναγόντων, καθώς και των μελών των οργανισμών με τους οποίους αυτοί (ενάγοντες) έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, που είναι οι μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί των δικαιούχων, και με το οποίο (ρεπερτόριο) ψυχαγωγούσε την εισερχόμενη πελατεία του, κατά τα έτη 2007 και 2008, και ως εκ τούτου στήριζε τα έσοδά της. Με βάση το ως άνω ιστορικό, ζητούν να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά του σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2007 και 2008 στο ποσοστό του 10 % επί των ακαθάριστων εσόδων της στα έτη αυτά, το οποίο να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με την επιφάνεια του καταστήματός της, από το ποσό των 4.200 ευρώ για καθένα από τα ως άνω έτη και συνολικά το ποσό των $(4.200 + 4.200) = 8.400 + 23\% \text{ ΦΠΑ}$ (ήτοι 1.932 ευρώ) = 10.332 ευρώ, να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 25%, 25% και 50% αντίστοιχα, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει το ως άνω αιτούμενο ποσό των 10.332 ευρώ, κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στον καθένα από αυτούς, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την εν λόγω περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζει ανά μήνα να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων,

ποσού 500 ευρώ, η οποία καλύπτει, μεταξύ άλλων, έξοδα σύνταξης και κοινοποίησης αγωγής, αμοιβή του εισπράκτορά τους και παράσταση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους. Με αυτό το περιεχόμενο και τα ως άνω αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της (βλ. άρθρο 18 παρ 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 49 παρ 1 εδ. τελ. του νόμου 2121/1993 και 25 παρ 2 Κ.Πολ.Δ.), κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Είναι δε εν μέρει νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην ως άνω οικεία νομική σκέψη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ 1, 3, 46, 49, 54 παρ 1, 55, 56, 58 του νόμου 2121/1993, 74, 176, 450 επ. Κ.Πολ.Δ. και 901 επ. ΑΚ, εκτός από το αίτημα των εναγόντων περί παράδοσης από την εναγομένη καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά τη χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε μήνα, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντίστοιχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου (2121/1993) και συνεπώς προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, η εις το μέλλον όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους της εναγομένης στην επιχείρησή της είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο, με συνέπεια να μην έχει γεννηθεί υποχρέωση της τελευταίας για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού της προς εκπλήρωσή της. Εξάλλου, το παρεπόμενο αίτημα της αγωγής περί καταβολής τόκων, κατά το μέρος που αφορά στα ποσά της αιτούμενης από τους ενάγοντες εύλογης αμοιβής, είναι νόμιμο μόνο για το μετά την επίδοση της τελεσίδικης απόφασης χρονικό διάστημα, που θεωρείται ότι περιλαμβάνεται ως έλασσον στο προβληθέν αίτημα καταβολής τόκων από την επίδοση της αγωγής, καθόσον, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην οικεία ως άνω νομική σκέψη, το ύψος της εύλογης αμοιβής που θα προσδιοριστεί με την παρούσα διαπλαστική απόφαση, θα καταστεί εκκαθαρισμένο και ληξιπρόθεσμο από την τελεσιδικία της απόφασης αυτής και την επίδοσή της στην εναγομένη, και όχι από προγενέστερο χρονικό σημείο και έτσι, μόνον έκτοτε η τελευταία θα

ΕΞΕΛΕΞΗ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

οφείλει τόκους υπερημερίας. Κατά το μέρος που αφορά στο αιτούμενο ποσό για Φ.Π.Α. το περί τοκοδοσίας αίτημα είναι νόμιμο μόνο για το μετά την είσπραξη του ποσού της εύλογης αποζημίωσης από τους ενάγοντες χρονικό διάστημα. Τούτο δε, διότι όταν η πληρωμή της εύλογης αμοιβής γίνεται κατ' επιταγή δικαστικής αποφάσεως, ο αναλογούν στο ποσό της αμοιβής Φ.Π.Α. καθίσταται απαιτητός από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σ' αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωσή τους και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη, και επομένως μόνον έκτοτε οφείλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 του ΑΚ, από το χρήστη νόμιμοι τόκοι και όχι πριν από την επέλευση του ως άνω χρονικού σημείου, ήτοι την ημέρα εισπράξεως της αμοιβής (βλ. ΑΠ 80/1999, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΕφΑθ 8884/2003, ΕΛΛΔνη 45.1102, ΕφΑθ 9411/2000, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο). Απορριπτέο ως μη νόμιμο είναι, για τους ίδιους ως άνω λόγους, ήτοι του ανεκκαθάριστου και αβέβαιου της σχετικής αξιώσεως της εύλογης αμοιβής πριν την τελεσιδικία της διαπλαστικής αποφάσεως, που καθορίζει το ύψος της, και το παρεπόμενο αίτημα περί προσωρινής εκτελεστότητας του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής (βλ. ΠολΠρωτΧαλκιδικής 106/2008, ό.π.). Μη νόμιμο επίσης και επομένως απορριπτέο ως τέτοιο είναι και το αίτημα να περιληφθεί στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων και η αμοιβή του εισπράκτορά τους, καθόσον η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά τους έξοδα και δεν αποτελεί αποδοτέο, κατά το άρθρο 189 Κ.Πολ.Δ., έξοδο, περαιτέρω δε αυτοί δεν επισυνάπτουν στη δικογραφία κατάλογο των εξόδων τους και δεν προσδιορίζουν ειδικότερα κατ' είδος και ποσό τα επιμέρους κονδύλια, που απαρτίζουν το αιτούμενο συνολικό ποσό των 500 ευρώ και συνεπώς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 191 παρ 2 Κ.Πολ.Δ., το Δικαστήριο στην περίπτωση τυχόν επιδικάσεως τέτοιων εξόδων θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειές τους (βλ. ΑΠ 1584/1997, ΕΛΛΔνη 39.1284). Πρέπει επομένως κατά το μέρος που η αγωγή κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησης της έχει καταβληθεί το ανάλογο τέλος δικαστικού

ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθ. 050841, 047218, 050842, 047219 αγωγή μετ' αυτών επικολληθέντων ενσήμων).

Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτή η αγωγή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, εφόσον από την ερημοδικία της εναγομένης συνάγεται ομολογία των πραγματικών ισχυρισμών των εναγόντων και δεν υπάρχει ένσταση εξεταζόμενη αυτεπάγγελα, ούτε κάποιο γεγονός για το οποίο δεν επιτρέπεται ομολογία (άρθρο 271 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 παρ. 1 του ΚΠολΔ). Κατ' ακολουθίαν, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικώς βάσιμη κατά το αντίστοιχο αίτημά της και η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η εναγομένη στους ενάγοντες, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στην παραπάνω επιχείρησή της, για καθένα από τα έτη 2007, 2008, πρέπει να καθοριστεί στο χρηματικό ποσό των 4.200 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 23% χρηματικού ποσού ύψους 1.932 ευρώ, οπότε το συνολικό ποσό της οφειλόμενης από αυτήν εύλογης αμοιβής για τα έτη 2007, 2008 ανέρχεται στο ύψος των 10.332 ευρώ (4200 ευρώ X 2 + ΦΠΑ 1.932). Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην ως άνω οικεία νομική σκέψη, η εναγομένη έχει υποχρέωση κατά το νόμο (άρθρο 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993), να παραδίδει στους ενάγοντες οργανισμούς και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων, που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό και το περαιτέρω αντίστοιχο αίτημα των εναγόντων, κατά το μέρος που αυτό κρίθηκε νόμιμο, και να υποχρεωθεί η τελευταία, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, να παραδώσει στους ενάγοντες τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα, συγκεκριμένα δε για τα έτη 2007, 2008. Περαιτέρω πρέπει να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της πιο πάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές, και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το συνολικό χρηματικό ποσό των 10.332 ευρώ, με το νόμιμο τόκο, για το επιμέρους χρηματικό ποσό των 8.400 ευρώ, από την επόμενη της προς αυτήν επίδοσης τελεσίδικης απόφασης και για το επιμέρους χρηματικό ποσό των 1.932 ευρώ, από την επόμενη της εισπράξεως του προαναφερθέντος

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

χρηματικού ποσού των 8.400 ευρώ. Επιπλέον, η εναγομένη, λόγω της ήττας της στην προκειμένη δίκη, πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματός τους (βλ. άρθρα 176 παρ 1, 191 παρ 2 και 106 Κ.Πολ.Δ.), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσης. Τέλος, πρέπει, λόγω της ερημοδικίας της εναγομένης, να ορισθεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης εκ μέρους της ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής (βλ. άρθρα 501, 502§1, και 505 Κ.Πολ.Δ.), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για του υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην επιχείρησή της για τα έτη 2007 και 2008, στο ποσό των 4.200 ευρώ για το έτος 2007 και 4.200 ευρώ για το έτος 2008 και συνολικά το ποσό των 8.400 ευρώ πλέον ΦΠΑ εκ 23% ποσού 1.932 ευρώ, ώστε το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής μαζί με το ΦΠΑ που πρέπει να καταβάλει ο εναγόμενος στους ενάγοντες καθορίζεται στο συνολικό ποσό των δέκα χιλιάδων τριακοσίων τριάντα δύο (10.332) ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών (τρίτη ενάγουσα) και κατά το υπόλοιπο ποσοστό 50%, ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των μουσικών (πρώτος ενάγων) και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των τραγουδιστών (δεύτερος ενάγων).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το συνολικό χρηματικό ποσό των δέκα χιλιάδων τριακοσίων τριάντα δύο ευρώ

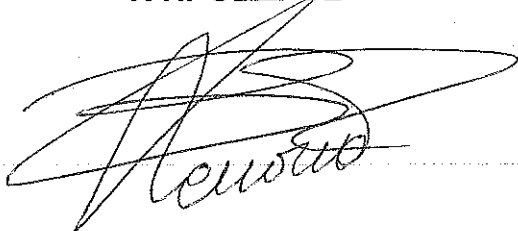
(10.332), με το νόμιμο τόκο, για το επιμέρους χρηματικό ποσό των 8.400 ευρώ, από την επόμενη της προς αυτήν επίδοσης τελεσίδικης απόφασης και για το επιμέρους χρηματικό ποσό των 1.932 ευρώ, από την επόμενη της εισπράξεως του προαναφερθέντος ποσού (των 8.400 ευρώ) και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά την χρονική περίοδο 2007-2008.

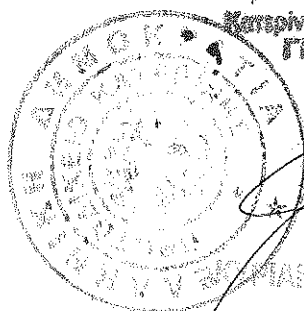
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην στις 25.6.2013, δημοσιεύτηκε δε στον ίδιο τόπο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 2.7.2013, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγόντων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΙΣΤΟΛΟΓΗ ΤΗΣ
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΤΗ
ΠΡΟΣΗΛΙΤΗ ΟΥΚΙΑΝΗ ΤΟΥ
Κατρινή 24-1-17
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

